

Párek motýlů

Šifrovací část mého mozku (říkejme jí třeba mezimorsek, haha) má většinou v době mezi Krůtou a Sovou období nechtěného klidu. Na Kachnu nemívám tým, na Svíčky jsem na dovolené a na Párek se nedostanu. Takhle smutně to vypadalo i letos, když jsme se s Ondrou přihlásili na Párek v první registrační den v šest ráno, abychom se dozvěděli, že jsme *druzí náhradníci*. No, příště už budeme chytřejší. Po týdnu jsem zjistil, že jsme se mezi náhradníky propracovali na *třetí místo*, tak jsem to raději přestal sledovat a uložil mezimorsek ke spánku. Když orgové rozeslali předherní šifru a na spřátelených diskuzních skupinách se rozjely debaty o hře, učinil jsem poslední zoufalý pokus:

nemáte někdo v týmu dvě volná místa na Párek? 😊

...a stal se zázrak. Petrželovi do toho něco vlezlo, tak nám přenechal svůj tým Motýli. Správně by ho měl asi odevzdat orgům a nechat první náhradníky hrát, ale v té době už jsme stejně byli první náhradníci my (pův. název Sacher&Schnitzel), tak jsme to jen vzali zkratkou. Mámo, jedeme do Vídně! Zprávu, že opouštíme rodinu, vzala máma (tedy manželka) s dcerou Aďou statečně. Nabídly se, že nás do Rakous odvezou a zkusí přečkat pálivej den v chladu Primarku, 3D kina a restaurací, aby nás mohly odvézt i domů.

Na startu ve Švýcarských zahradách už bylo plno, včetně policejního auta, které se nás ale polekalo a zas odjelo. Dostali jsme krásné šifrovací kelímky (skvělý nápad, škoda, že nejdou

mýt v myčce, teda jdou, ale pak už nejsou šifrovací - a ano, četl jsem orgovskou reportáž, takže vím proč), startovní obálku a mohlo se začít. Vlastně nemohlo, čekáme na Lamu s Hankou, kteří přišli poslední, ale na jejich omluvu je nutno uvést, že to měli nejbliž.

Pár Lipčových vřelých slov a start! První česká šifrovačka mimo území Československa začala! Startovní šifru externí, kde stačilo poskládat obloučky do písmenek (čili grafika), máme za chvíli a v předním voji vyrážíme do dalšího parku. Už po cestě luštíme znalostní bonus, stačí nám Vídeň, Dunaj a A na smysluplné vyskřeblení koruny a následně eura. Máme první bonus. Na druhé šifře si Ondra vzpomíná na geometrii, poznává značku kolmice, vyboucháváme opět grafiku a jdeme opět do parku. Na lavičkách ve stínu stromů Bockparku je překrásně, slunce ještě nepálí tak moc. Tradičně odevzdávám pánskou šifru analytiku Ondrovi a sám si nechávám dámskou. Ondra za nula minut hlásí, že ví, jak na to, ale že to potvrá. Mezitím já zažívám něco, co zpětně vypadá jako řádné WTF. Dívám se na šifře Věta na šifrovaný text

stpanosedsnupmdmiskeslipkhusnat a pohodlně autisticky podtrhávám správné řešení *stosedmdesat*. Říkám si - no a co s tím teď. Tak nic. Myšlenku zahodím a nacházím autorsky ja-nein. Snažím se aplikovat na písmenka, nevychází. Raději pomáhám Ondrovi s (další!) grafikou a bez problémů vychází Konstantinhugel, o kterém vím, protože při luštění předšifry jsem samozřejmě hledal v mapě Vídně a Sv. Konstantin mě vedl právě sem. (Když už jsme u předstartovního bonusu, [toto](#) mi přijde jako trestuhodně nevyužitý objekt!). Po cestě dolušťuju správně stosedmdesátku, protože už vím, že je to kóta, na kterou jdeme...

V dalším nádherném parku u Prateru louskáme přesmyčky Párku, které vedou - překvapení - na grafiku, a negrafické šifry skladujeme na zlé časy. Přesouváme se kolem řeky k Uranii. Luštění nám jde až příliš dobře, potkáváme se s týmy, u kterých jsme očekávali, že je po startu už nevidíme. Už potřebujeme zastavit a najíst se, taky doluštit nějaká béčka a bonusy, tak si logicky volíme jediné stanoviště, které není park :-). Ale nevádí, v trojúhelníku mezi cestami na křižovatce je taky kus trávníku, tak proč ne. Vylustíme semaforové dvojice, obědváme. Chvilku trvá najít na mapě kapli Jana Nepomuckého, ale máme narozdíl od jiných týmů štěstí a nacházíme jenom jednu, a to tu správnou. Na začátku parku je pumpa na vodu, kterou neumím moc ovládat, takže se poprskáme a voda nám teče nosem. Dostupnost pitné vody zdarma ve Vídni je pro mě zjevením. V kombinaci s kelímky, které jsme dostali, to je v letním pařáku naprostý luxus. U Nepomuka sedí spousta týmů, tak se připravujeme na zásek. Nic. Polský kříž přichází hned, naprosto mjííme mezitajenku POLAK (která je tak trochu zbytečná, když se k ní došlo Polákem, že jo...) a zamíříme k pevnosti v Augarten. Tvar pevnosti je dost překvapivý, člověk čeká hrádek, a tam takový brutalismus.

(zapomněl jsem vyfotit, foto Richard Šedivec)

Je to nacistická protiletcká *Flakturm*, věc kterou bych ve Vídni jako obyčejný turista určitě neviděl. Díky, orgové! Šifry chvíli odolávají, chemické čtverečky nakonec nepadnou až do cíle, tak musíme dát ty trojúhelníky. Vzpomínám na vynechání Q v instrukcích, luštíme poměrně přímočaře, pak ještě chvíli odpočíváme a odcházíme. Pár týmů jsme si tady nechali utéct, ale nevadí, pořád jdeme slušně. Petržel se zajímá, jestli neděláme jejich týmu ostudu. Věříme, že ne. Na přesunu se chytáme Teamu Avatar a děláme improvizovaný rodinný výlet k Votivkirche. Na kostele je obří reklama na pivo, ale nás zajímá spíše dětské hřiště poblíž a šifra číslo sedm. Ondra se pouští do čtverců, já vlastně taky, ale do těch Nákupzeměových: Kaufland - logo - (počkej si...) - grafika! Říkám, že už mám WE, vědom si možností německých tajenek, Ondra už taky čte, tak navrhuju paralelizaci. Než se do toho dokážu pořádně pustit, Ondra hlásí WEGHUBERPARK a máme oba radost, že jsme konečně dali obě šifry naráz. Je největší horko, na ulici chybí stín, napájíme se litry studené vody z pítek.

Začínáme být utahaní, ale je nám skvěle. Ve Weghuberparku mají pivo, limču a hambáč, takže můžeme utratit první ojra a je nám ještě líp.

Síť, která je na fotce vidět, je druhá ze tří šifer, která nám nakonec odolá, a jediná, která mě doopravdy mrzí. Tohle jsme mohli dát. Ale nevadí, místo toho dáváme Mihu, dobře se bavíme konceptem známým ze Sendviče, ve kterém byly už různojazyčné varianty slova Míha použity. Orga L rozhodně nechceme zabít.

Esterházy park je rušné místo plné lezců, skejťáků, posilovačů a dětí. Já se pouštím do stříhání písmenek, Ondra mezitím zápasí i s pomocí googlu s významnými roky České republiky.

Sedíme tady déle než bychom chtěli, nechávám stříhání, dolušťujeme a s úlevou se zvedáme směrem ke Karlskirche. Pohrdáme orgy povolenou šalinou a jsme rozhodnutí horkou vídeňskou dlažbu zdolat po svých.

U monumentálního kostela je další spousta osvěžovačů, taky nějaká místa k sezení, tak se dáme do luštění. Dostali jsme bonus, který se má luštit u nějaké fontány, myslíme si, že u téhle, tak zůstáváme. Ale nejdříve luštíme postupovou šifru. Putování nějak nechce vycházet, tak se pouštíme do Hravé. Noty máme přepsány, pomlky vypadají jako morseovka. Ta říká zkoušet šachovnici, tak to chvíli zkoušíme, než si všimneme, že pomlky mají očíslované linky. Binárka už je otázkou chvíle, na grafickou (!!!) mezitajenku tentokrát kašleme a čteme rovnou. Jdeme se zastavit k té správné fontáně, Ondra znaven pije a svačí, já oběhnu šestadvacet sloupů, čtu STUDENT, jdu se ochladit k dalším osvěžovačům a jdeme do cíle!

Stadtpark nejdřív celý procházíme tam a zpátky, přístřešku nevidoucí, až pak v zoufalství náhodou narazíme na Míšu, která nám dává zadání cílového úkolu. Máme ještě dvě hodiny. Pouštíme se paralelně do dořešování všech šifer, cílový úkol s rozvodem sítí po kelímku nám chvíli trvá, ale nakonec ten nápad přichází. Doluštujeme Šejk, Pásky, Alarm i Putování, Ondra si hraje s vodou u Interní a taky ji dává. Z bonusů nám chybí už jen Uzel, ten nedáme, že šifer chybí Pokusy v prázdnou, Síť a Skládačka. Přijíždějí holky, odevzdáváme. Bavíme se s ostatními o řešeních, zjišťujeme, že na tom budeme v pořadí docela dobře, ale že není výjimkou mít jednu nebo jednu a půl šifry špatně, takže na úplný top to stačit rozhodně nebude. To jsme ovšem ani nedoufali. Ještě rozstřel o bronz, vyhlášení, poděkování a dom. Nakonec jsme skončili dvanáctí, 16 příček nad nasazením, což je sice paráda, ale není to to podstatné. Podstatná je ta cesta, a ta stála fakt za to.

Skvělé to bylo! Vídeň, parky, Párky, kostely, pevnosti, super šifry, výborný systém, parádní zábava. Příště zas, i kdyby to mělo být - já nevím - třeba ve Švýcarsku!

Za Motýle sepsal Petr